

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นเห็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในชั้นการให้ความเห็นชอบหลักการของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยหน่วยงานของรัฐได้มีความเห็น ดังต่อไปนี้

๑.๑ สำนักงาน ก.พ. เห็นด้วยในหลักการของร่างฯ ซึ่งมีสาระสำคัญเพื่อกำหนดให้ข้าราชการอัยการไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบห้าปี รวมทั้งปรับปรุงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโสให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบยิ่งขึ้น

๑.๒ สำนักงานศาลยุติธรรมเห็นชอบตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ

๑.๓ กระทรวงยุติธรรมเห็นว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าวสอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม และมติของคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการเสนอกฎหมายในคราวเดียวกับสำนักงานศาลยุติธรรม

๑.๔ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เห็นว่า จะทำให้มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอายุการดำรงตำแหน่งที่เหมาะสมกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับหลักการแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม จักก่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรอัยการและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้นด้วย

๑.๕ กระทรวงการคลังเห็นว่า ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของข้าราชการอัยการในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนอายุในการดำรงตำแหน่งปกติให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นและให้ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสอันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนเพราะจะมีข้าราชการอัยการที่ได้บ่มเพาะความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ปฏิบัติหน้าที่ราชการตอบแทนแผ่นดิน ทั้งยังสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่ข้าราชการอัยการรุ่นต่อไปได้ สมควรให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างฯ ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ

๑.๖ สำนักงบประมาณเห็นว่า มีสาระสำคัญในการปรับปรุงบทบาท อำนาจหน้าที่ของอัยการอาวุโสให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และปรับเปลี่ยนอายุในการดำรงตำแหน่งของข้าราชการอัยการ อันเป็นหลักการที่สอดคล้องกันกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายของข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการอัยการมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบในปัจจุบันสมดังประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน สมควรให้ความเห็นชอบในหลักการในร่างฯ ตามที่สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ

๒. สำนักงานอัยการสูงสุดได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามมติคณะรัฐมนตรีดังต่อไปนี้

๒.๑ จัดทำแบบรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้ข้าราชการฝ่ายอัยการกรอกแบบรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยแจ้งเวียนลงในเว็บไซต์ของสำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานคณะกรรมการอัยการ และได้กำหนดประเด็นการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

(๑) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า คุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการเกษียณอายุราชการของข้าราชการอัยการ ควรมีคุณสมบัติเป็นมาตรฐานเช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม

(๒) ท่านเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. หรือไม่

(๓) ข้อเสนอแนะ

ต่อมาวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๐ ได้จัดทำข้อมูลสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหาความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหานั้น และหลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมายที่จะตราขึ้น ตามแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ลงในเว็บไซต์ดังกล่าวเพิ่มเติม

๒.๒ จัดทำแบบรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในเว็บไซต์ของสำนักงานอัยการสูงสุดตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๒.๓ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

สำนักงานอัยการสูงสุดได้รวบรวมแบบรับฟังความคิดเห็นแล้ว มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน ๓,๓๘๐ ราย เป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๒,๔๐๑ ราย ข้าราชการตุลาการจำนวน ๙๗๒ ราย และประชาชนจำนวน ๗ ราย ดังนี้

(ก) ฝ่ายที่เห็นด้วย

ประเด็นแรก มีผู้เห็นด้วยว่า คุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการเกษียณอายุราชการของข้าราชการอัยการ ควรมีคุณสมบัติเป็นมาตรฐานเช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม จำนวนทั้งสิ้น ๓,๑๘๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๑๑ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด แบ่งเป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๒,๒๖๗ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๔๔๒ ราย) คิด

เป็นร้อยละ ๙๔.๔๒ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการตุลาการจำนวน ๙๐๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๑ ของข้าราชการตุลาการผู้แสดงความคิดเห็น และประชาชนจำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนผู้แสดงความคิดเห็น โดยมีผู้ระบุเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็นจำนวน ๙๗๑ ราย สรุปได้ดังนี้

(๑) บทบาท ภารกิจ และอำนาจหน้าที่ขององค์กรอัยการมีลักษณะเช่นเดียวกับศาลยุติธรรมที่เป็นหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่อำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนและสังคม ลักษณะของงานมีผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน ต้องมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นที่ยึดถือและศรัทธาแก่ประชาชนเช่นเดียวกัน คุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่งของข้าราชการอัยการมีมาตรฐานเดียวกันกับของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ดังนั้น การพ้นตำแหน่ง และการเกษียณอายุราชการของข้าราชการอัยการจึงควรเป็นมาตรฐานเดียวกับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม

(๒) เป็นการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรอัยการเพื่อให้การปรับอัตรากำลังคนและการบริหารองค์กรมีประสิทธิภาพทันเหตุการณ์ ปรับเปลี่ยนบทบาท อำนาจและหน้าที่ของข้าราชการอัยการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน ข้าราชการอัยการรุ่นใหม่มีความคิดที่ทันสมัย สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการทำงานเพื่อพัฒนาองค์กรได้ดีจะทำให้อัตราการเข้าสู่ตำแหน่งมีความลื่นไหล ข้าราชการอัยการมีความเจริญก้าวหน้าได้เร็วขึ้น สร้างขวัญและกำลังใจต่อการปฏิบัติหน้าที่

(๓) สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจของข้าราชการอัยการที่มีอายุหกสิบห้าปี ขึ้นไป ไม่เอื้ออำนวยต่อบทบาทและภาระหน้าที่ของข้าราชการอัยการในปัจจุบันที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อศักยภาพและประสิทธิภาพในการทำงาน และการพัฒนาองค์กรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับยุคปัจจุบันทั้งในด้านการบริหารจัดการที่ต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ การตัดสินใจ รวดเร็วเฉียบขาดไม่เชิงซ้ำตามอายุขัย

(๔) ข้าราชการอัยการที่มีอายุหกสิบห้าปี ขึ้นไป เมื่อพ้นจากตำแหน่งบริหารและดำรงตำแหน่งเป็นอัยการอาวุโสแล้ว ควรทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความรู้แก่อัยการที่มีอาวุโสน้อยกว่ามากกว่าที่จะทำหน้าที่มีลักษณะในเชิงบริหาร

(๕) การกำหนดให้ข้าราชการอัยการที่มีอายุหกสิบห้าปี ขึ้นไป เมื่อพ้นจากตำแหน่งบริหารและดำรงตำแหน่งเป็นอัยการอาวุโสแล้ว ไม่สามารถเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิได้ สอดคล้องกับของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมที่ผู้พิพากษาอาวุโสไม่สามารถเป็นกรรมการตุลาการได้

ประเด็นที่สอง มีผู้เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. จำนวนทั้งสิ้น ๓,๑๘๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๑๑ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด แบ่งเป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๒,๒๖๗ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไปจำนวน ๔๔๒ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๔๒ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการตุลาการจำนวน

๙๐๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๓๑ ของข้าราชการธุรการผู้แสดงความคิดเห็น และประชาชนจำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนผู้แสดงความคิดเห็น โดยมีผู้ระบุเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็นจำนวน ๗๓๕ ราย สรุปได้ดังนี้

(๑) สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจของข้าราชการอัยการที่มีอายุหกสิบห้าปี ขึ้นไป ไม่เอื้ออำนวยต่อบทบาทและภาระหน้าที่ของข้าราชการอัยการในปัจจุบันที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อศักยภาพและประสิทธิภาพในการทำงาน

(๒) คุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่งของข้าราชการอัยการและข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมเป็นมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้น การพ้นจากตำแหน่งหรือการเกษียณอายุราชการ ย่อมต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันด้วย

(๓) สร้างโอกาสให้ข้าราชการอัยการรุ่นใหม่เข้ามาบริหารขับเคลื่อนงานในองค์กรได้เร็วขึ้น เพราะบริบทของสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ข้าราชการอัยการรุ่นใหม่ อาจมีการนำแนวคิดใหม่ มาพัฒนาองค์กรอัยการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

(๔) ข้าราชการอัยการที่มีอายุหกสิบห้าปี ขึ้นไป เมื่อพ้นจากตำแหน่งบริหารและดำรงตำแหน่งเป็นอัยการอาวุโสแล้ว ไม่ควรมีอำนาจในเชิงบริหารที่จะสามารถให้คุณหรือให้โทษแก่ข้าราชการอัยการอื่นได้อีก ดังนั้น จึงไม่ควรเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิหรือมีอำนาจอื่นใดในเชิงบริหารได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการบริหารงานบุคคล และหลักธรรมาภิบาล

(๕) กรณีห้ามอัยการอาวุโสเป็น ก.อ. ผู้ทรงคุณวุฒินั้นเหมาะสมแล้ว เพราะถือเป็นการทำหน้าที่ทางบริหารอยู่และยังทำให้เกิดการใช้อำนาจและอิทธิพลครอบงำการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาทำให้เกิดปัญหาการขัดกันทางตำแหน่งหน้าที่กับผู้บริหารใหม่การกำหนดให้อัยการอาวุโสสามารถดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ. ทำให้เกิดระบบอุปถัมภ์ในการพิจารณาแต่งตั้ง โยกย้ายข้าราชการอัยการ และเป็นการผูกขาดการใช้อำนาจที่สืบเนื่องจากอำนาจเดิมก่อนลงมาดำรงตำแหน่งเป็นอัยการอาวุโส

(ข) ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย

ประเด็นแรก มีผู้ไม่เห็นด้วยว่า คุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการเกษียณอายุราชการของข้าราชการอัยการ ควรมีคุณสมบัติเป็นมาตรฐานเช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม จำนวนทั้งสิ้น ๗๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๙ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด แบ่งเป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๔๖ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๓๐ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๒ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการธุรการจำนวน ๒๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๘ ของข้าราชการธุรการผู้แสดงความคิดเห็น โดยมีผู้ระบุเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็นจำนวน ๖๗ ราย สรุปได้ดังนี้

(๑) บทบาท ภารกิจ และอำนาจหน้าที่ขององค์กรอัยการแตกต่างจากศาลยุติธรรม จึงไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดคุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นตำแหน่ง หรือการเกษียณอายุราชการของข้าราชการ

อัยการให้เป็นมาตรฐานเดียวกันกับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมโดยองค์การอัยการควรมีอิสระในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว

(๒) เป็นการกระทบสิทธิของข้าราชการอัยการตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๐๔ โดยเฉพาะข้าราชการอัยการที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๐๐

(๓) ข้าราชการอัยการรุ่นใหม่อาจมีประสบการณ์ทำงานไม่เพียงพอต่อการบริหารงานองค์กร

(๔) ควรกำหนดให้ข้าราชการอัยการดำรงตำแหน่งจนเกษียณอายุราชการที่อายุเจ็ดสิบปี เพราะข้าราชการอัยการปฏิบัติหน้าที่กึ่งตุลาการ

ประเด็นที่สอง มีผู้ไม่เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. จำนวนทั้งสิ้น ๗๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๙ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด แบ่งเป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๔๖ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๓๐ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๒ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการตุลาการจำนวน ๒๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๘ ของข้าราชการตุลาการผู้แสดงความคิดเห็น โดยมีผู้ระบุเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็นจำนวน ๖๓ ราย ให้เหตุผลสรุปได้ ดังนี้

(๑) การกำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปี พ้นจากตำแหน่งเมื่อสิ้นปีงบประมาณทำให้ข้าราชการอัยการที่เสียสละในการรอการขึ้นสู่ตำแหน่งผู้บริหารตามบทเฉพาะกาลของมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ.๒๕๕๓ เสียสิทธิและไม่ได้รับความเป็นธรรม

(๒) ไม่ควรจำกัดสิทธิอัยการอาวุโสในการดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะอัยการอาวุโสเคยดำรงตำแหน่งสำคัญๆ มีความรู้และประสบการณ์มากเพียงพอที่จะนำมาบริหารงานองค์กรอัยการให้มีประสิทธิภาพได้

(๓) อัยการอาวุโสยังเป็นบุคลากรที่มีศักยภาพในการทำงานอยู่ และสามารถทำหน้าที่เพื่อพัฒนาองค์กรอัยการได้

(ค) ฝ่ายที่มีความเห็นประเด็นแรกและประเด็นที่สองไม่เหมือนกัน

มีผู้แสดงความเห็นประเด็นแรกและประเด็นที่สองไม่เหมือนกัน จำนวน ๑๒๕ ราย เป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๘๘ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๓๗ ราย) และข้าราชการตุลาการจำนวน ๓๗ ราย ดังนี้

ประเด็นแรก มีผู้เห็นด้วยแบ่งเป็นข้าราชการอัยการ จำนวน ๗๗ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๓๕ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๑ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น

ข้าราชการธุรการ จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๔ ของข้าราชการธุรการผู้แสดงความคิดเห็น มีผู้ไม่เห็นด้วย แบ่งเป็นข้าราชการอัยการ จำนวน ๑๑ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๒ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๖ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการธุรการ จำนวน ๒๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๖ ของข้าราชการธุรการผู้แสดงความคิดเห็น

ประเด็นที่สอง มีผู้เห็นด้วยแบ่งเป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๑๐ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๒ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๒ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการธุรการจำนวน ๒๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๖ ของข้าราชการธุรการผู้แสดงความคิดเห็น มีผู้ไม่เห็นด้วย แบ่งเป็นข้าราชการอัยการ จำนวน ๗๘ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๓๕ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๕ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการธุรการ จำนวน ๑๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๔ ของข้าราชการธุรการผู้แสดงความคิดเห็น

หมายเหตุ ข้าราชการอัยการผู้ตอบแบบรับฟังความคิดเห็นจำนวน ๒,๔๐๑ ราย จากข้าราชการอัยการทั่วประเทศจำนวน ๓,๗๒๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๔๙ ของข้าราชการอัยการทั้งหมด

(ง) ข้อเสนอแนะ

(๑) ควรกำหนดให้ข้าราชการอัยการเกษียณอายุราชการที่อายุหกสิบปี โดยไม่ต้องให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโส เนื่องจากสุขภาพร่างกายของบุคคลอายุตั้งแต่หกสิบปีขึ้นไป ย่อมเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา และควรรับบุคคลที่มีอายุน้อยมาปฏิบัติหน้าที่เพราะมีกำลังและความสามารถมากกว่าและไม่เป็นภาระต่อผู้อื่น

(๒) ควรรวบรวมแบบรับฟังความคิดเห็นเสนอสภาโดยด่วนเพื่อจะได้มีการพิจารณาไปพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติฯ ของศาลยุติธรรม และสมควรประกาศกฎหมายนี้ก่อนเดือนตุลาคม ๒๕๖๐ เพื่อขจัดข้อขัดแย้งเรื่องอายุการพ้นจากตำแหน่งไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสเมื่อมีอายุหกสิบห้าปีเพื่อให้การดำรงตำแหน่งเป็นไปโดยราบรื่นไม่มีข้อขัดแย้งใด ๆ เพราะการขึ้นสู่ตำแหน่งต่างๆของข้าราชการอัยการรุ่นหลังล่าช้ามานานหลายปี

(๓) ควรกำหนดให้มีมาตรการห้าม ก.อ. ผู้ทรงคุณวุฒิหาเสียงเช่นเดียวกับมาตรการของศาลยุติธรรมในเรื่องนี้

(จ) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นรายประเด็นตามร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(๑) ประเด็นเรื่องกำหนดให้อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.

มีผู้เห็นด้วยจำนวนทั้งสิ้น ๓,๒๑๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๖ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด แบ่งเป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๒,๒๗๗ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๔๔๔ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๘๔ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการตุลาการจำนวน ๙๒๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๕๘ ของข้าราชการตุลาการผู้แสดงความคิดเห็น และประชาชนจำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนผู้แสดงความคิดเห็น

(๒) ประเด็นเรื่องข้อกำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปี พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

มีผู้เห็นด้วยจำนวนทั้งสิ้น ๓,๒๑๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๖ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด แบ่งเป็นข้าราชการอัยการจำนวน ๒,๒๗๗ ราย (เป็นข้าราชการอัยการที่มีอายุครบหกสิบปี ขึ้นไป จำนวน ๔๔๔ ราย) คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๘๔ ของข้าราชการอัยการผู้แสดงความคิดเห็น ข้าราชการตุลาการจำนวน ๙๒๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๕๘ ของข้าราชการตุลาการผู้แสดงความคิดเห็น และประชาชนจำนวน ๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนผู้แสดงความคิดเห็น

๓. คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

๓.๑ ประเด็นเรื่องข้อกำหนดให้อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.

ผลการสำรวจการรับฟังความคิดเห็น ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้อัยการอาวุโสไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ. โดยเห็นว่า

(๑) ข้าราชการอัยการที่มีอายุหกสิบห้าปี ขึ้นไป เมื่อพ้นจากตำแหน่งบริหารและดำรงตำแหน่งเป็นอัยการอาวุโสแล้ว ควรทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความรู้แก่อัยการที่มีอายุน้อยกว่ามากกว่าที่จะทำหน้าที่มีลักษณะในเชิงบริหาร

(๒) ข้าราชการอัยการที่มีอายุหกสิบห้าปี ขึ้นไป เมื่อพ้นจากตำแหน่งบริหารและดำรงตำแหน่งเป็นอัยการอาวุโสแล้ว ไม่ควรมีอำนาจในเชิงบริหารที่จะสามารถให้คุณหรือให้โทษแก่อัยการอื่นได้อีก ดังนั้น จึงไม่ควรเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิหรือมีอำนาจอื่นใดในเชิงบริหารได้

(๓) การกำหนดให้อัยการอาวุโสสามารถดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ. เป็นการผูกขาดการใช้อำนาจที่สืบเนื่องจากอำนาจเดิมก่อนลงมาดำรงตำแหน่งเป็นอัยการอาวุโส

๓.๒ ประเด็นเรื่องข้อกำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปี พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส

ผลการสำรวจการรับฟังความคิดเห็น ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้ข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบห้าปี พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสโดยเห็นว่า

(๑) เป็นการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรอัยการเพื่อให้การปรับอัตรากำลังคนและการบริหารองค์กรมีประสิทธิภาพทันเหตุการณ์ ปรับเปลี่ยนบทบาท อำนาจและหน้าที่ของข้าราชการอัยการให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน จะทำให้อัตราการเข้าสู่ตำแหน่งมีความลื่นไหล ข้าราชการอัยการมีความเจริญก้าวหน้าได้เร็วขึ้น

(๒) สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจของข้าราชการอัยการที่มีอายุหกสิบห้าปี ขึ้นไป ไม่เอื้ออำนวยต่อบทบาทและภาระหน้าที่ของข้าราชการอัยการในปัจจุบันที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อศักยภาพและประสิทธิภาพในการทำงาน

(๓) คุณสมบัติการเข้าสู่ตำแหน่งของข้าราชการอัยการและข้าราชการตุลาการเป็นมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้น การพ้นจากตำแหน่งหรือการเกษียณอายุราชการ ย่อมต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกันด้วย